Proclamaţia Fuehrerului către poporul german

Berlin, 22 (Rador). — Fuehrerul a adresat poporului german următoarea proclamaţie:

Popor german!

Naţional-socialişti!

După grele preocupări, obligat să păstrez tăcerea timp de mai multe luni, a sosit însfârşit momentul când pot să vă vorbesc în toată sinceritatea.

Atunci când, în ziua de 3 Septemb. 1939, Reichul german a primit declaraţia de războiu britanică, s'a repetat încă odată încercarea britanică de a face să nu reuşească, printr'o luptă contra puterii cea mai puternică din acel moment, orice început al consolidării şi deci al propăşirii Europei.

Pentru acest motiv, în trecut, Anglia a sdrobit Spania printr'o serie de războaie. Tot astfel ea a dus războaiele sale contra Olandei. In acelaş scop, mai târziu, cu ajutorul Europei întregi, ea a luptat contra Franţei. Tot pentru acelaş motiv, încă de la începutul secolului nostru, Anglia a început încercuirea Reichului german de atunci şi în 1914 a deslănţuit războiul mondial.

In 1918, Germania a pierdut, în mod exclusiv, numai din cauza neînţelegerilor interne. Urmările erau groaznice.

COMPLOTUL IMPOTRIVA REICHULUI ŞI EUROPEI

După ce a declarat în mod ipocrit că nu a luptat decât împotriva Impăratului şi regimului său, s'a început, atunci când armata germană depusese armele, distrugerea metodică a Reichului german.

Atunci când părea să se realizeze întocmai prezicerea unui om de stat francez, anume că în Germania ar fi 20 de milioane de oameni prea mult, ceeace însemna că ei ar fi trebuit înlăturaţi fie prin foamete, prin boale sau emigrare, mişcarea naţional-socialistă a început opera de unificare a poporului german, a început deci să pregătească refacerea Reichului.

Această redresare a poporului nostru, după anii de suferinţe, de chinuri şi de grea umilinţă, s'a făcut sub semnul unei renaşteri a ordinei interne, în mod exclusiv. Mai ales ea nu atingea şi nici nu ameninţa pe Anglia. Totuşi, politica de ură şi de încercuire contra Reichului a fost reluată imediat. In interior şi în exterior, s'a pus la cale complotul pe care-l cunoaştem, între evrei şi democraţi, bolşevişti şi reacţionari, cu singurul scop de a împiedica formarea noului stat popular german, numai pentru a menţine Reichul într'o stare de neputinţă şi de nefericire.

Duşmănia acestei conspiraţii internaţionale s'a îndreptat şi în contra popoarelor care, năpăstuite de soartă, erau obligate să-şi câştige pâinea lor zilnică cu preţul celei mai grele lupte pentru existenţă. In special Italiei şi Japoniei, la fel ca şi Reichului, li s'a contestat sau s'a interzis chiar participarea lor la bunurile acestei lumi.

AXA, ARMA DE LEGITIMA APARARE

Unirea stabilită între aceste naţiuni nu era deci altceva decât un act de apărare legitimă contra coaliţiei mondiale, ce se formase contra lor, graţie bogăţiei şi forţei.

Dar chiar în anul 1936, după cum rezultă din declaraţiile generalului american Wood, făcute în faţa unei comisii a Camerei Reprezentanţilor, d. Churchill a declarat că Germania ar ajunge prea puternică şi de aceea ea ar trebui să fie distrusă.

In vara anului 1939 se părea că a venit momentul pentru Anglia de a putea începe această nouă distrugere a Reichului, ce se punea la cale, reluându-se vechea politică de încercuire, în dauna Reichului. Baza campaniei mincinoase, pornită în acest scop, consta în tactica de a susţine că alte popoare sunt ameninţate, de a pune mâna pe ele, prin făgădueli de garanţie şi asistenţă, pentru a le face apoi să meargă contra Germaniei, ca în timpul războiului mondial.

FAGADUELILE DE GARANŢIE ALE ANGLIEI

Anglia a reuşit astfel, între luna Mai şi luna August 1939, să răspândească în întreaga lume alegaţia că Lituania, Estonia, Letonia, Finlanda, Basarabia şi Ukraina ar fi direct ameninţate de Reich. O parte dintre aceste state s'au angajat astfel să accepte făgăduiala de garanţie ce le-a fost oferită în acest mod şi intrau astfel în frontul de încercuire contra Reichului.

In aceste condiţiuni, am crezut că pot să asum, în faţa conştiinţei mele şi a istoriei poporului german, răspunderea nu numai de a afirma acestor ţări şi guvernelor lor atât falsitatea alegaţiilor răspândite de englezi, cât şi de a asigura cea mai mare putere din est prin declaraţii solemne, care au mers până la limitarea intereselor noastre.

SILINŢELE MOSCOVEI DE A DA FOC EUROPEI

Naţional-socialişti!

Voi aţi simţit toţi într'o zi, aşa cred, că această hotărîre a fost pentru mine dureroasă şi grea. Nici odată poporul german nu a nutrit sentimente ostile faţă de popoarele Rusiei. Totuşi, conducătorii iudeo-bolşevişti dela Moscova au făcut toate sforţările, de peste două decade, de a da foc nu numai Germaniei, ci şi întregei Europe. Nu Germania este aceea care a încercat vreodată să impună concepţia lumei naţional-socialiste celor din Rusia. Guvernanţii iudeo-bolşevici dela Moscova însă au încercat, în mod continuu, să impună dominaţia lor asupra poporului nostru şi a altor popoare din Europa, şi aceasta nu numai în domeniul intelectual, ci şi, în special, în domeniul militar şi al regimului de stat. In toate ţările în care bolşevismul a desfăşurat activitatea sa, el nu a provocat decât haos, mizerie şi foamete.

CONCESIUNILE ŞI JERTFELE REICHULUI

Faţă de această stare de lucruri am căutat, timp de două decade, să ajung, cu un minimum de intervenţii şi fără a distruge cât de puţin producţia noastră, la o nouă ordine socialistă în Germania, care nu numai că înlătură şomajul, dar face ca să beneficieze, într'o măsură tot mai mare, toţi lucrătorii, de produsul muncii.

Succesele dobândite prin această politică de reorganizare economică şi socială a poporului nostru, care face să dispară metodic deosebirile de clase şi de caste, urmărind un singur scop, adică realizarea unei comunităţi a unui popor demn de numele său, sunt unice în lumea întreagă.

In aceste condiţiuni şi numai cu mare părere de rău, m'am hotărît, în August 1939, să trimet la Moscova pe ministrul meu, pentru ca el să încerce să împiedice politica de încercuire, dusă de Marea Britanie, faţă de Germania. Am făcut aceasta nu numai pentru că eram conştient de răspunderea mea faţă de poporul german, ci mai ales cu speranţa de a sfârşi prin a ajunge, cu orice preţ, la o destindere permanentă şi de a putea să micşorez astfel sacrificiile ce ne-ar fi fost cerute în alte condiţiuni.

La Moscova, Germania a declarat solemn că ea consideră teritoriile şi ţările numite, cu excepţia Lituaniei, ca fiind în afara oricăror interese politice germane. In afară de aceasta, o convenţie specială prevedea cazul în care Anglia ar fi reuşit să împingă, în mod efectiv, Polonia într'un războiu contra Germaniei. Dar şi aci a existat o limitare a pretenţiilor germane, care nu era în raport cu realizările armatelor germane.

Naţional-socialişti!

Consecinţele acestui tratat dorit de mine şi încheiat în interesul poporului german, au fost deosebit de grele pentru germanii, care trăiau în ţările vizate. Un număr de germani, trecând cu mult peste o jumătate de milion, toţi mici cultivatori, meseşugari şi lucrători, au fost forţaţi, dela o zi la alta, să părăsească ţările în care erau stabiliţi, pentru a scăpa de un regim în care erau ameninţaţi în primul rând de o mizerie nesfârşită, iar apoi, mai curând sau mai târziu, de completa exterminare.

Cu toate acestea, mii de germani au dispărut. A fost imposibil să se ştie vreodată ceva de soarta lor şi nici de locul unde ei se găseau. Printre ei se află cel puţin 160.000 oameni de naţionalitate germană.

In faţa tuturor acestora, am tăcut, fiindcă a trebuit să tac. Căci, după cum am spus deja, aveam dorinţa să ajung cu acest stat la o destindere definitivă şi, dacă era posibil, la un aranjament permanent.

Totuşi, imediat după înaintarea noastră în Polonia, guvernanţii sovietici au pretins, pe neaşteptate, Lituania, contrar acordului încheiat. Reichul nu a avut niciodată intenţia să ocupe Lituania, şi nu numai că niciodată nu a luat contact cu guvernul lituanian în acest scop, dar el a respins, ca nefiind conformă cu politica germană, cererea ce i-a fost adresată de guvernul de pe atunci al Lituaniei, anume de a trimite trupe germane în Lituania, în scopul ocupaţiei.

Cu toate acestea, eu am consimţit la această nouă exigenţă a Rusiei. Nu a fost totuşi decât începutul unei serii de noui şantagii, care s'au repetat fără încetare. După victoria dobândită de noi în Polonia, victorie câştigată în mod exclusiv numai de trupele germane, am adresat o nouă ofertă de pace puterilor occidentale.

Această ofertă a fost respinsă de agitatorii în favoarea războiului, sub imboldul evreilor. Motivul acestui refuz a fost convingerea Angliei că va putea mobiliza o coaliţie europeană, cuprinzând Balcanii şi Rusia sovietică, împotriva Germaniei.

In aceste condiţiuni, la Londra s'a decis să se trimită ca ambasador la Moscova sir Staford Cripps. Acesta a primit un ordin precis, anume de a relua, în orice condiţiuni, relaţiile dintre Anglia şi U.R.S.S. şi de a le da o impulsie conformă cu interesele engleze. Presa engleză a înregistrat progresele acestei misiuni, afară de cazul în care consideraţii de ordin tactic i-au impus tăcere. Primele consecinţe ale acestor sforţări au fost constatate vădit în toamna anului 1939 şi în primăvara anului 1940. Rusia se pregătea să subjuge din punct de vedere militar nu numai Finlanda, ci şi Statele baltice, motivând această intenţie pe afirmaţia mincinoasă şi ridicolă că ea este obligată să apere aceste ţări împotriva unei ameninţări externe sau să prevină o asemenea ameninţare. Aceasta viza, în mod evident numai Germania, fiindcă nici o altă putere nu putea să pătrundă în ţările baltice, nici să pornească războiul.

CONCENTRAREA PRIMELOR 22 DIVIZII SOVIETICE LA FRONTIERA GERMANA

Cu toate acestea a trebuit să păstrez din nou tăcerea. Dar imediat conducătorii Kremlinului au făcut un nou pas, în timp ce Germania retrăgea în primăvara anului 1940 forţele sale dela frontiera orientală, în conformitate cu prevederile aşa zisului pact de amiciţie, degarnisind o mare parte din aceste regiuni, în mod complet, de trupe germane, concentrarea forţelor ruseşti începea încă din acel moment într'o măsură ce nu putea să fie interpretată decât ca o ameninţare bine chibzuită contra Germaniei.

O declaraţie făcută atunci de d. Molotov preciza că cel puţin 22 de divizii ruseşti se găseau, încă din Septembrie 1940, numai în ţările baltice. Guvernul sovietic, continuând să afirme că trupele ruseşti fuseseră cerute de populaţiile din ţările baltice nu a putut să ascundă faptul că prezenţa trupelor sovietice în acele ţări nu poate fi explicată altfel decât ca o demonstraţie anti-germană.

Soldaţii noştri zdrobind la vest forţele franco-britanice, încă de la 10 Mai 1940, concentrarea trupelor ruseşti dealungul frontierei noastre de la est a fost continuată în proporţii tot mai mari, ajungând să fie ameninţătoare.

In aceste împrejurări am crezut, încă din August 1940 că nu mai pot, în interesul Reichului, să-mi iau răspunderea de a lăsa fără apărare provinciile noastre orientale, atât de adesea devastate, care se găseau în faţa formidabilei concentrări de divizii bolşevice. Dar hotărîrea luată de mine, în această privinţă, a dus tocmai la ceeace tindea colaborarea dintre Anglia şi Rusia, adică la concentrarea obligatorie spre răsărit a unor forţe germane atât de importante, încât comandamentul german nu putea să-şi mai asume toată răspunderea de a termina în mod radical, mai ales în domeniul aerian, războiul din vest.

Aceasta corespunde scopului urmărit nu numai de politica britanică, ci şi de politica sovietică. Anglia, ca şi Rusia Sovietică, au intenţia să prelungească acest războiu cât mai mult posibil, pentru a putea astfel să slăbească întreaga Europă şi să o aducă într'o stare de neputinţă cât mai pronunţată.

Invadarea României

Periculosul atac dat de Rusia contra României nu tindea, în ultima analiză, decât să-i dea putinţa să pună mâna pe o bază importantă economică, nu numai germană, ci şi europeană sau, într'o altă eventualitate, să distrugă cel puţin această bază. Germania este însă aceea care, încă din 1933, a căutat cu o răbdare nelimitată să câştige statele din sud-estul Europei în favoarea sa, din punct de vedere comercial.

De aceea noi aveam cel mai mare interes ca statele în chestiune să fie consolidate şi ca în interiorul lor să domnească ordinea.

Invadarea României de către Rusia şi dependenţa în care se găsea Grecia faţă de Anglia ameninţau să transforme aceste regiuni într'un teatru de operaţii general, într'un termen scurt. Contrar principiilor noastre şi metodelor noastre, am dat guvernului român de pe atunci, care singur era răspunzător de această evoluţie a evenimentelor, în urma cererii sale insistente, sfatul de a ceda în faţa şantajului sovietic, în interesul păcii, şi de a consimţi la cedarea Basarabiei. Totuşi, guvernul român nu a crezut că poate să-şi asume răspunderea acestei măsuri faţă de poporul său decât cu condiţia ca Germania şi Italia să-i dea cel puţin garanţia lor, ca o compensaţie că ceeace rămânea din România era intangibil.

Cu părere de rău am consimţit să dau această garanţie. Am ezitat să o fac mai ales pentru motivul că dacă Germania dă o garanţie ea este decisă să-şi ţină făgăduiala, pe care ea o implică. Noi nu suntem nici englezi, nici evrei. Am crezut deci că am servit, în ultima clipă, pacea în această regiune, deşi am asumat o gravă obligaţie. Dar pentru a rezlova definitiv aceste probleme şi pentru a face de asemeni lumină în ce priveşte atitudinea luată de Rusia faţă de Reich, precum şi sub presiunea mobilizării în mod constant intensificată care se făcea la frontiera noastră orientală, am invitat pe d. Molotov să vină la Berlin.

Noui pretenţii ale Moscovei contra României

Dând urmare invitaţiei mele, ministrul sovietic al afacerilor străine a cerut ca să fie clarificate şi ca Germania să-şi dea asentimentul său la următoarele patru chestiuni:

Prima chestiune a d-lui Molotov: ministrul rus m'a întrebat dacă garanţia germană dată României ar juca în cazul unui atac contra României, din partea Rusiei Sovietice.

Răspunsul meu la această chestiune a fost următorul: Garanţia germană este generală şi ne leagă în orice stare a lucrurilor. Rusia nu ne-a declarat niciodată că ea ar avea în România alte interese, în afară de Basarabia. Chiar ocuparea Bucovinei de nord era contrară acestei asigurări. De aceea eu nu pot să cred că Rusia poate să aibă, pe neaşteptate, noui pretenţii contra României.

In al doilea rând, d. Molotov, după ce a spus că Rusia se simte din nou ameninţată de Finlanda şi că ea este hotărîtă să nu îngădue această ameninţare, m'a întrebat dacă Germania este gata să nu acorde nici un ajutor Finlandei şi, înainte de orice, să retragă imediat trupele germane care, trecând prin Finlanda în direcţia oraşului Kirkenes, urma să se unească cu alte unităţi germane.

La această chestiune am răspuns astfel: Germania nu are nici acum vreun interes politic în Finlanda. Guvernul Reichului nu poate să aprobe un nou războiu dus de Rusia împotriva micului popor finlandez şi aceasta cu atât mai puţin cu cât noi nu putem să credem că Rusia este ameninţată de Finlanda. In nici un caz noi nu am voi ca Baltica să ajungă din nou teatrul operaţiilor de războiu.

Imixtiunea în Bulgaria şi pretenţii asupra Strâmtorilor

In al treilea rând, d. Molotov m'a întrebat dacă Germania este gata să consimtă ca Rusia Sovietică, în ceeace o priveşte, să dea o garanţie Bulgariei şi să trimită în acest scop trupe sovietice în Bulgaria. Aceste trupe sovietice, a precizat d. Molotov, ar avea intenţia, într'o anumită ipoteză să încerce, de exemplu, să izgonească pe Regele Bulgariei. La aceasta am răspuns că Bulgaria este un stat suveran şi că, după câte ştiu, Bulgaria nu a cerut garanţia Rusiei Sovietice, aşa cum România a cerut-o Germaniei. Tot deodată am adăugat că sunt obligat să mă sfătuiesc cu aliatul meu asupra acestei chestiuni.

In al patrulea rând, d. Molotov mi-a spus că Rusia Sovietică are nevoie, în mod absolut, de o trecere liberă prin Dardanele şi că ea pretinde, în interesul apărării sale, să ocupe câteva baze importante pe malurile Dardanelelor sau Bosforului. El m'a întrebat dacă Germania ar fi sau nu de acord.

La această chestiune am răspuns că Germania este gata să dea în orice moment asentimentul său la o modificare, în favoarea statelor riverane ale Mării Negre, a statutului dela Montreux, dar că Germania refuză să consimtă ca Rusia să dobândească baze în regiunea Stâmtorilor.

Minarea ordinei interne în România

Naţionali-socialişti!

Am adoptat astfel singura atitudine pe care puteam să o iau, în calitatea mea de şef răspunzător al Reichului, dar şi în calitate de reprezentant conştient al răspunderii mele faţă de cultura şi civilizaţia europeană.

Urmarea a fost o întărire a activităţii sovietice împotriva Reichului şi în primul rând începerea imediată a activităţii tinzând la minarea ordinei interne din noul stat român, precum şi încercarea de a răsturna guvernul bulgar prin propagandă.

Cu ajutorul unor capete confuze şi necoapte din legiunea română au reuşit să pună la cale în România o lovitură de stat cu scopul de a răsturna pe Generalul Antonescu, Şeful Statului, de a provoca haosul în ţară, pentru a înlătura astfel, prin eliminarea puterii legale, condiţiunile necesare pentru ca promisiunea germană de garanţie să poată fi pusă în aplicare.

Şi de data aceasta am crezut că fac bine păstrând mai departe tăcerea. Imediat ce această acţiune a eşuat, s'a produs o nouă sporire a concentrărilor de trupe ruseşti la frontiera orientală a Germaniei. Unităţi blindate şi formaţii de paraşutişti au fost aduse, în număr din ce în ce mai mare, în apropierea imediată a frontierii germane, fapt care intensifica pericolul de ameninţare la această frontieră. Armatele germane ştiu, după cum ştie întreaga ţară, că de mai multe săptămâni nici o singură divizie blindată sau motorizată germană nu se găsea la frontiera noastră dinspre răsărit.

LOVITURA DE STAT DIN IUGOSLAVIA

Tebuia încă o ultimă dovadă, cu toate manevrele de diversiuni şi camuflaj, pentru ca coaliţia anglo-sovietică să ajungă a fi un fapt îndeplinit. Intre timp, această dovadă a fost dată de conflictul iugoslav.

In timp ce eu căutam să fac o ultimă încercare de pacificare a Balcanilor şi pe când invitam, în cadrul colaborării ce corespunde spiritului de comprehensiune dintre mine şi Duce, Iugoslavia a aderat la pactul tripartit, iar Anglia şi Rusia Sovietică au organizat de comun acord lovitura de stat graţie căreia într'o singură noapte a fost răsturnat guvernul iugoslav de pe atunci, care era dispus la colaborare. Azi, pot să spun poporului german că lovitura de stat din Serbia, îndreptată contra Germaniei, nu a fost provocată numai de Anglia, ci şi de Rusia Sovietică. Intrucât noi păstram tăcerea chiar şi în faţa acestui fapt, guvernanţii sovietici au făcut încă un pas. Nu numai că ei au organizat revoluţia, dar Rusia a încheiat după câteva zile, cu nouile creaturi, faimoasa convenţie de amiciţie care era destinată să întărească pe sârbi în voinţa lor de a se opune la pacificarea Balcanilor şi de a-i aţâţa contra Germaniei. Nu era vorba de o intenţie platonică. Moscova a pretins mobilizarea armatei sârbeşti. Intrucât nici atunci nu am crezut că a sosit momentul să renunţ la tăcerea mea, guvernanţii dela Kremlin au mers şi mai departe.

Guvernul Reichului posedă azi documente care dovedesc că Rusia, în scopul de a împinge Serbia în mod definitiv la luptă, i-a făgăduit să-i trimită arme, avioane, muniţii şi alte materiale de războiu, spre a fi folosite contra Germaniei. Aceasta se petrecea chiar în momentul când eu propuneam d-lui Matsuoka, ministrul de afaceri străine al Japoniei, să încerce să provoace o destindere în relaţiile dintre Japonia şi Rusia, tocmai cu

Continuare in pag. 6-a

„Nu înţeleg, dragă,

cum ai putut accepta postul acesta, când doctorul ţi-a interzis orice activitate sedentară din cauza hemoroizilor tăi?"

„ — E adevărat, însă de când doctorul mi-a prescris pentru câtva timp alifia şi săpunelele Posterisan, îmi merge admirabil. Nu mai am nici mâncărimi, nici durerile acelea insuportabile. Acum pot să şed la infinit, fără nici o greutate şi simt o adevărată plăcere să muncesc din nou".

De vânzare la toate farmaciile.

3784

SOCIETATEA CIVILĂ „CASA PARTIDULUI NAŢIONAL-LIBERAL"

Convocare

D-nii membri ai Soc. Civile „Casa Partidului Naţional Liberal" sunt convocaţi în **Adunare Generală Extraordinară** pentru ziua de 1 Iulie 1941, orele 16.30 la sediul instituţiunei, Calea Victoriei Nr. 34, Bucureşti, la ordinea zilei fiind:

1) Darea de seamă asupra mersului Societăţii în anii 1938—1940.

2) Modificarea Statutelor conform textului publicat în Monitorul Oficial No. 136 din 12 Iunie 1941.

3) Desemnarea membrilor în consiliul de administraţie.

4) Alegerea cenzorilor şi cenzorilor supleanţi.

In caz de neîntrunirea numărului statutar de membrii, Adunarea se va amâna pentru ziua de 8 Iulie 1941 la aceiaşi oră, în acelaşi loc şi cu aceiaşi ordine de zi.

Nu este nevoe de depunerea acţiunilor, ele fiind nominative.

Procurile cari pot avea forma unei scrisori adresată Preşedintelui instituţiunei, trebuesc depuse sau trimise la sediul social, Bucureşti, Calea Victoriei Nr. 34, până cel mai târziu în seara de 22 Iunie 1941.

Procuratorul nu poate fi decât tot un domn membru.

Fiecare acţiune dă dreptul la un vot fără ca cineva să poată avea mai mult de 100 voturi, iar ca procurator deasemenea 100 voturi.

Consiliul de administraţie

19

ROMÂNIA
MINISTERUL JUSTIŢIEI
Direcţiunea Judicară

PUBLICAŢIUNE

D-l Alexandru A. Scvoznicov, născut la 5 Aprilie 1901, în Vladicaucaz (Rusia), domiciliat în Craiova, str. Prelungirea Jianu Nr. 8, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10, numele său patronimic de Scvoznicov în acela de Severin, spre a se numi Alexandru Severin.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul şi condiţiunile prevăzute de alin. II al zisului articol şi de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECŢIA I-a c. c.

EXTRAS

In conformitate cu art. 92 din legea persoanelor juridice.

Prin sentinţa Nr. 16 din 4 Iunie 1941, rămasă definitivă, s'a acordat personalitatea juridică Societăţii: „REGELE MIHAI I AL TUTUROR ROMÂNILOR A VETERANILOR GRADE INFERIOARE DIN CAMPANIILE 1913-1916-1918" cu sediul în Bucureşti, str. Vânători nr. 1, şi conform art. 84 şi urm. din legea persoanelor juridice, s'a înscris în registrul de persoane juridice, al acestui Tribunal sub Nr. 8/1941, cu următorul consiliu de administraţie: preşedinte: Dr. N. Hamat; vice preşedinţi: I. D. Ungureanu, Enache Petre, Gh. Maurescu, Petre Marinescu; secretar general: Ion Simionescu; casier-central: C. N. Macovei; secretari: Andrei Mărculescu, N. Anastasiu; consilieri: Toma Dumitrescu, Anca Constantin, Petre K. Mihăilescu, Gh. N. Mihăescu, Deleanu Florea şi Ion Grosu; cenzori: Pantelimon Tocilescu, Dumitru Barascu, Anghel Niculescu; cenzori supleanţi: C. Dinescu şi Ion Aluneanu. Consilier juridic: Dumitru Băsceanu.

Prin actul constitutiv al societăţii se prevede că se va înfiinţa în fiecare Capitală de judeţ o regională, în oraşele aparţinând unui judeţ o filială, iar în fiecare comună rurală câte o secţiune.

Prezentul extras se va publica în ziarul „Universul".

Prim Grefier, *Al. Şerbănescu*

Dos. Nr. 2621/1939.

3

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

FOC!

Stingeţi cu aparatele Stingătoare tip 1941.

Incărcătoare pentru toate sistemele de aparate.

NICOLAE ATHANASIU

Str. Sarmisegetuza 3. Telef. 5.60.62

BICICLETE „BRENNABOR"

au sosit acum la Garajul

Constantin S. Mihăescu

— Bucureşti —

B-dul Tache Ionescu 10

1832

PUBLICAŢIE

Se aduce la cunoştinţa generală că pe ziua de 8 August 1941, orele 10 a. m. se va ţine licitaţie publică la Ad-ţia Comercială M. A. T. din Bucureşti, Calea Victoriei Nr. 114, pentru procurarea a:

20 vagoane tip C. F. R. închise, în care se vor monta câte 2 butoaie de stejar a cca. 6500 litri capacitate fiecare.

Caetul de sarcini se poate vedea zilnic la Serviciul Economatului — Bir. Aprovizionării — între orele 12-13½.

Concurenţii vor prezenta oferte închise şi sigilate, cum şi garanţia provizorie de 5% asupra valoarei furniturii.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88-110 incl. din L. C. P.

7717

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa generală că, în ziua de 3 Iulie a. c., orele 10 a. m. se va ţine la Ad-ţia Comercială M. A. T., Calea Victoriei Nr. 114, o tratare prin bună învoială cu supraofertare verbală, pentru procurarea a:

1000 kg. colorant galben H şi

500 kg. colorant verde Piperment.

Coloranţii în cauză se vor oferi în conformitate cu caetul de sarcini respectiv, care se poate vedea la sediul Ad-ţiei, Serviciul Economatului, între orele 12-13½ în fiecare zi.

La tratare, se va depune oferte închise, însoţite de garanţia de 5% din valoarea furniturii.

7716

UZINELE COMUNALE Bucureşti

In ziua de 3 Iulie a. c., ora 12, se va ţine în str. Sărindar Nr. 8-10, licitaţie publică urmată de concurenţă orală pentru procurarea următoarelor materiale:

1000 buc. dolmane

1000 per. pantaloni

1000 buc. combinezoane pt. lucrători

100 buc. halate gris

100 buc. halate albastre pt. femei.

Odată cu oferta se va depune în plic separat o garanţie provizorie de 5% din valoarea ofertei, în recipisa Casei de Depuneri sau în numerar.

Caetele de sarcini şi orice informaţiuni se obţin dela Economat, în orice zi de lucru între orele 11-13.

1

— Ultimul spectacol începe la orele 7 seara —